

1. А первосвященики з старшими й книжниками, та весь синедріон, зараз уранці, нараду вчинивши, зв'язали Ісуса, повели та й Пилатові видали.
2. А Пилат запитався Його: Чи Ти Цар Юдейський? А Він йому в відповідь каже: Сам ти кажеш...
3. А первосвященики міцно Його винували.
4. Тоді Пилат знову Його запитав і сказав: Ти нічого не відповідаєш? Дивись, як багато проти Тебе свідкують!
5. А Ісус більш нічого не відповідав, так що Пилат дивувався.
6. На свято ж він їм відпускав був одного із в'язнів, котрого просили вони.
7. Був же один, що звався Варавва, ув'язнений разом із повстанцями, які за повстання вчинили були душоубство.
8. Коли ж натовп зібрався, він став просити Пилата зробити, як він завжди робив їм.
9. Пилат же сказав їм у відповідь: Хочете, відпущу вам Царя Юдейського?
10. Бо він знав, що Його через заздрощі видали первосвященики.

11. А первосвященики натовп підмовили, щоб краще пустив їм Варавву.

12. Пилат же промовив ізнов їм у відповідь: А що ж я чинитиму з Тим, що Його ви Юдейським Царем називаєте?

13. Вони ж стали кричати знов: Розіпни Його!

14. Пилат же сказав їм: Яке ж зло вчинив Він? А вони ще сильніше кричали: Розіпни Його!...

15. Пилат же хотів догодити народові, і відпустив їм Варавву. І видав Ісуса, збичувавши, щоб розп'ятий був.

16. Вояки ж повели Його до середини двору, цебто в преторій, і цілий відділ скликають.

17. І вони зодягли Його в багряницю і, сплівши з тернини вінка, поклали на Нього.

18. І вітати Його зачали: Радій, Царю Юдейський!

19. І тростиною по голові Його били, і плювали на Нього. І навколішки кидалися та вклонялись Йому...

20. І коли назнущалися з Нього, зняли з Нього багряницю, і наділи на Нього одягу Його. І Його повели, щоб розп'ясти Його.

21. І одного перехожого, що з поля вертався, Симона Кірінеянина, батька Олександра та

Руфа, змусили, щоб хреста Йому ніс.

22. І Його привели на місце Голгофу, що значить Череповище.

23. І давали Йому пити вина, із миррою змішаного, але Він не прийняв.

24. І Його розп'яли, і поділили одягу Його, кинувши жереб про неї, хто що візьме.

25. Була ж третя година, як Його розп'яли.

26. І був написаний напис провини Його: Цар Юдейський.

27. Тоді розп'ято з Ним двох розбійників, одного праворуч, і одного ліворуч Його.

28. І збулося Писання, що каже: До злочинців Його зараховано!

29. А хто побіч проходив, то Його лихословили, головами своїми хитали й казали: Отак!
Ти, що храма руйнуєш та за три дні будуєш,

30. зійди із хреста, та спаси Самого Себе!

31. Теж і первосвященики з книжниками глузували й один до одного казали: Він інших спасав, а Самого Себе не може спасти!

32. Христос, Цар Ізраїлів, нехай зійде тепер із хреста, щоб побачили ми та й увірували. Навіть ті, що разом із Ним були розп'яті, насміхалися з Нього...

33. А як шоста година настала, то аж до години дев'ятої темрява стала по цілій землі.

34. О годині ж дев'ятій Ісус скрикнув голосом гучним та й вимовив: Елої, Елої, лама савахтані, що в перекладі значить: Боже Мій, Боже Мій, нащо Мене Ти покинув?

35. Дехто ж із тих, що стояли навколо, це почули й казали: Ось Він кличе Іллю!

36. А один із них побіг, намочив губку оцтом, настромив на тростину, і давав Йому пити й казав: Чекайте, побачим, чи прийде Ілля Його зняти!

37. А Ісус скрикнув голосом гучним, і духа віддав!...

38. І в храмі завіса роздерлась надвоє, від верху аж додолу.

39. А сотник, що насупроти Нього стояв, як побачив, що Він отак духа віддав, то промовив: Чоловік Цей був справді Син Божий!

40. Були ж і жінки, що дивились здалека, між ними Марія Магдалина, і Марія, мати Якова Молодшого та Йосії, і Саломія,

41. що вони, як Він був у Галілеї, ходили за Ним та Йому прислугували; і інших багато, що до Єрусалиму прийшли з Ним.

42. А коли настав вечір, через те, що було Приготовлення, цебто перед суботою,

43. прийшов Йосип із Ариматеї, радник поважний, що сам сподівався Царства Божого, і сміливо ввійшов до Пилата, і просив тіла Ісусового.

44. А Пилат здивувався, щоб Він міг уже вмерти. І, покликавши сотника, запитався його, чи давно вже Розп'ятий помер.

45. І, дізнавшись від сотника, він подарував тіло Йосипові.

46. А Йосип купив плащаницю, і, знявши Його, обгорнув плащаницею, та й поклав Його в гробі, що в скелі був висічений. І каменя привалив до могильних дверей.

47. Марія ж Магдалина й Марія, мати Йосієва, дивилися, де ховали Його.